

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Ирине Ристић и Милице Кадовић, чланова већа, решавајући по жалби ██████████, изјављеној против решења председника ██████████. године, на основу члана 142 и члана 144 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...9/26) и члана 136 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16...2/2023-одлука УС), у поступку трајног премештаја, на седници одржаној 15.05.2026. године, донела је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба ██████████, **ПОНИШТАВА** решење председника ██████████. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном органу на поновни поступак.

Образложење

Решењем председника ██████████. године, ставом првим диспозитива, државни службеник ██████████, трајно се премешта на радно место уписничар у писарници ██████████ у звању референта због потребе посла. Наведено решење се примењује од 06.04.2026. године (став два диспозитива).

Против наведеног решења, ██████████ изјавила је жалбу, јер сматра да је исто незаконито и неправилно, из разлога што није дошло до повећаног обима посла, није мењана систематизација, нити је у решењу наведен и образложен основ за доношење истог, при том основ за доношење оспореног решења због „потреба посла“ није конкретизован нити доказан, а доступни статистички и други релевантни подаци у органу указују да у извршној писарници није дошло до повећања обима посла, већ је прилив предмета и обим посла смањен. У вези са изнетим, жалиља анализира рад суда и износи комплетну компарацију података за период од 01.01. до 06.04.2025. године и период 01.01. до 06.04.2026. године, из којих података извлачи и закључак да је у 2026. години за означени период смањен прилив извршних предмета. Истиче да је начињена груба повреда поступка приликом доношења оспореног решења и да су повређене одредбе Закона о општем управном поступку, којим је прописано да је пре доношења оспореног решења председница суда морала да утврди све релевантне чињенице и околности и да их јасно образложи у решењу. У конкретном случају, образложење решења не садржи разлоге који упућују на постојање „потребе посла“, како је у изреци решења и наведено, нити доказе на којима се такав закључак заснива. Сматра да за њен премештај не постоје законски разлози, те предлаже да Жалбена комисија судова поништи ожалбено решење и наложи доношење решења којим ће бити распоређена на радно место референт за кадрове.

У одговору на жалбу, првостепени орган је остао при разлозима из образложења ожалбеног решења уз напомену да је жалиља премештена на радно место

у истом државном органу, у истом звању (у истој платној групи) и то на послове радног места за које државни службеник испуњава услове, да је распоређена на систематизовано радно место, које по својој природи и опису послова неопходан елемент процеса рада, те предлаже да Жалбена комисија судова одбије жалбу и потврди решење овог суда.

Након оцене навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да је жалба основана.

Према образложењу ожалбеног решења, жалила је до доношења ожалбеног решења била распоређена на радно место референта за кадрове, да је због потребе службе у циљу ефикаснијег и квалитетнијег обављања послова у суду премештена на радно место уписничара у писарници, да се премештај заснива искључиво на организационим потребама и унапређењу процеса рада уз поштовање начела законитости, професионалности и једнаког поступања према запосленима, да је плата одређена у складу са Законом о платама државних службеника и намештеника, те да је наведено решење донето применом одредби члана 19, 90, 91 и 92 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ број 79/05, 81/05, 83/05, 64/07, 67/07, 116/08, 104/09, 99/2014, 94/2017, 95/2018...19/2025 и 9/26).

Имајући у виду наведено, Жалбена комисија судова налази да се основано наводима жалбе доводи у сумњу законитост ожалбеног решења, јер образложење решења не садржи разлоге за одлуку садржану у диспозитиву ожалбеног решења.

Према члану 90 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ број 79/05...9/26) државни службеник може због потребе рада да буде трајно или привремено премештен на друго одговарајуће радно место у истом државном органу или привремено премештен у други државни орган, а ставом 2 истог члана за премештај државног службеника због потребе рада није потребна сагласност државног службеника.

Према члану 91 Закона о државним службеницима одговарајуће радно место јесте оно чији се послови раде у истом звању као послови радног места са кога се државни службеник премешта и за које државни службеник испуњава све услове.

Чланом 92 Закона о државним службеницима прописано је да државни службеник може да буде трајно премештен на друго одговарајуће радно место у истом државном органу, ако то налажу организација или рационализација послова или други оправдани разлози.

Према члану 141 став 4 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 18/16...2/23-одлука УС) образложење мора да буде разумљиво и да садржи кратко излагање захтева странке, чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и

разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку из диспозитива и разлоге зашто није уважен неки захтев или предлог.

Имајући у виду да образложење решења садржи само констатацију да се трајни премештај жалиље, која је била распоређена на радно место референта за кадрове због потребе службе у циљу ефикаснијег и квалитетнијег обављања послова у суду премешта на радно место уписничара у писарници и да је премештај заснован искључиво на организационим потребама и унапређењу процеса рада уз поштовање начела законитости, професионалности и једнаког поступања према запосленима, не дајући детаљне разлоге за своју одлуку, Жалбена комисија судова налази да је ожалбено решење донето уз повреду правила поступка из члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку, па је применом члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

У поновном поступку, првостепени орган ће имајући у виду примедбе из овог решења, након правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, правилном применом материјалног права и без повреда правила поступка, донети ново и на закону засновано решење, у коме ће дати јасно образложене разлоге за своју одлуку.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

ДН-а:

- [REDACTED] - 2 примерка решења,
од којих једно доставити жалиљи
-Архиви.

